

L'arxiu més jove: l'Arxiu de la UdG

EL 12 DE DESEMBRE DE 1991 EL PARLAMENT DE Catalunya aprovà la llei de creació de la Universitat de Girona. La nova institució partia de la integració dels diferents centres universitaris, dependents de la UPC i de la UAB, que des de l'any 1968 –l'Escola de Mestres des del 1914– impartien ensenyaments universitaris a la ciutat de Girona. El seu naixement tenia una connotació emblemàtica de recuperació de les institucions universitàries que la ciutat havia tingut intermitentment durant més de dos segles i mig (1446-1717), i de les que es restabliren temporalment entre 1869 i 1874.

El primer curs acadèmic de la nova Universitat fou el 1992-1993. Des d'aleshores i fins ara –acceleradament, diríem– en totes direccions: estudiants, personal, infraestructures i equipaments, etc. En els quatre o cinc anys posteriors a 1992 la Universitat procedí, amb una intensitat i rapidesa extraordinàries, a organitzar els centres i els ensenyaments i a estructurar les funcions i els serveis administratius. En aquest període primerenc, els òrgans rectorals posaren atenció en la necessitat d'organitzar i controlar la informació i la documentació administratives amb un doble objectiu:

A/ Com a factor de millora de la gestió administrativa general de la institució, tant en l'aspecte intern del funcionament dels òrgans i serveis com en l'extern, o sigui, en les relacions de la Universitat amb les altres administracions, els ciutadans i "clients" (estudiants, resta de la comunitat universitària, entitats públiques i privades, etc.).

B/ Com a l'instrument que havia de possibilitar a la Universitat, en la seva condició d'administració pública, el compliment de les obligacions de conservar la part de la seva documentació amb valor històric o de recerca –com a integrant del patrimoni documental català–, i de posar-la a disposició dels usuaris potencials amb finalitats d'estudi i de difusió cultural.

Amb aquests objectius, el juliol de 1993 la Universitat creà l'Arxiu, el qual començà a funcionar el desembre d'aquell mateix any. L'Arxiu Universitari ha enfocat el seu programa sobre la base de les concepcions i les metodologies arxivístiques més actuals, basades en un tractament continuat dels documents, des del mateix moment en què es generen o reben a la Universitat.

L'opció pel que es denominen sistemes de gestió documental en lloc de l'arxivística tradicional –que iniciava el tractament dels documents a partir del moment en què aquells esdevenien

menys útils o inservibles per a la gestió administrativa corrent, és a dir, quan tenien ja una certa edat– s'explica perquè es considerà la més apropiada per aconseguir els objectius assenyalats abans i, segonament, perquè el context administratiu i documental d'una institució jove que apostava per la modernització i que pràcticament no tenia hipoteques sobre l'organització de la documentació administrativa heretada que condicionessin l'actuació en aquest camp, també ho abonava.

En consonància, doncs, amb aquests plantejaments i realitat, l'Arxiu o, més pròpiament, la Unitat de Gestió Documental i Registre –aquest és l'òrgan administratiu que l'engloba i del qual depèn, i que ha adoptat aquesta denominació a fi de reflectir més exactament les funcions que té encomanades– desplega la seva actuació en dos sectors indistintament:

A/ Sobre la documentació actual, viva, administrativa de la Universitat, mitjançant el disseny i la progressiva implantació de procediments de tractament que en possibilitin l'organització, el control i l'accés al llarg de tota la vida dels documents. Aquests procediments cerquen l'optimització dels resultats de la seva aplicació de manera que satisfacin les necessitats d'accés i disponibilitat de tots els tipus d'usuaris potencials d'aquesta documentació, també al llarg de tota la seva vida.

B/ Sobre la documentació semiactiva, inactiva i històrica llegada pels òrgans i les institucions que s'integraren a la Universitat de Girona, mitjançant la concentració, el dipòsit i el tractament de la major part dels diferents fons arxivístics a l'Arxiu de la Universitat a fi de conservar-los i permetre'n l'accés i la disponibilitat per part de la ciutadania i, singularment, dels estudiants, estudiosos i investigadors. Per fer-ho factible, l'Arxiu, que està situat a l'edifici de les Àligues, seu del Rectorat, compta amb uns espais habilitats a aquests efectes i atén el públic durant els mateixos horaris d'obertura i funcionament generals dels serveis universitaris.

L'Arxiu de la Universitat de Girona, tot i que és el més jove dels arxius gironins, podem considerar que està en el camí de poder garantir a mig termini una gestió, accés i disponibilitat integrals de la informació i la documentació administratives i d'assegurar per a les generacions futures el testimoniatge de la trajectòria de la institució que serveix.

Miquel Casademont Donay
Cap de la Unitat de Gestió Documental
i Registre de la Universitat de Girona

EL
S
ARXIU
S